

Milý deníčku,

dnes jsem ho zase viděla, sice jen z dáli při proslovu, tvářil se ustaraně, ale to je přesně o důvod víc proč potřebuje ženu, která se o něj bude starat.

Včera jsem se vnutila pomáhat do kuchyně a uplatila jsem Johannu, která mu normálně nosí jídlo, abych mu ho mohla donést já. Přinesla jsem mu oběd do té jeho laboratoře, nechápu tedy proč tam tráví tolik času. Až budu jeho žena, budu mu muset vymyslet jinou zábavu. Než jsem položila jídlo na malý stůl, pozdravila jsem ho, pro jistotu dvakrát, protože něco kutil s nějakými lahvičkami a nevnímal mě. Překvapeně se otočil a oznámil mi, že už nic nepotřebuje a můžu jít a usmál se na mě. Já to viděla! Určitě si mě zapamatoval!
A teda na stolku měl portrét nějaké holky. Musím se poptat kdo to je, to by tak hrálo aby mi Roddyho vyfoukla nějaká jiná